

i brug til udlejning, ligeledes afgiftsberigtiges på grundlag af varens almindelige salgspris. Denne regel skyldes, at det for visse varer er almindeligt at foretage udlejning med forkøbsret. Hvis kunden gør brug af forkøbsretten, ville der opnås en urimelig afgiftsmæssig fordel, hvis varen kunne afgiftsberigtiges efter indkøbsprisen som angivet i stk. 1. Bortsalg af varer, der har været benyttet til udlejning, kan ske uden fornyet afgiftsberigtigelse.

Til § 17.

I tilfælde, hvor der består et interessefællesskab mellem køber og sælger, kan det ifølge denne paragrafs stk. 1 påbydes, at afgiften skal beregnes på grundlag af virksomhedens almindelige salgspris eller, såfremt en sådan ikke findes, på grundlag af en kalkuleret salgspris. Denne bestemmelse kan f. eks. få betydning for salg til et datterselskab, idet salgsprisen i et sådant tilfælde kan fastsættes ret vilkårligt, hvorved virksomhederne ved afgiftsberigtigelsen kunne opnå en uberettiget fordel.

Stk. 2 giver hjemmel til at indfordre de oplysninger, som er nødvendige for at afgøre, om den i stk. 1 fastsatte regel skal bringes i anvendelse.

Afsnit VI indeholder bestemmelser, hvorefter der kan meddeles afgiftsfritagelse eller tilbagebetaling af afgift for varer, der anvendes på nærmere angiven måde.

Til § 18.

Det foreslås i denne paragraf, at de registrerede virksomheder i nærmere angivet omfang vil kunne tage driftsmidler i brug i virksomheden uden afgiftserlæggelse, når driftsmidlerne skal bruges til fremstilling af afgiftspligtige varer. Virksomhederne skal således ikke på forhånd have godkendelse af de enkelte afgiftsfritagelser. Kontrollen med, at virksomhederne holder sig inden for de fastsatte begrænsninger, vil ske sammen med den almindelige kontrol med virksomhedernes afgiftspligtige omsætning.

En sådan regel om afgiftsfritagelse for driftsmidler findes rimelig. Der tilsigtes herigennem afgiftsmæssig lighed mellem indenlandske og udenlandske virksomheder. For importerede færdigvarer skal der kun betales afgift efter den almindelige afgiftssats, og det er ikke praktisk muligt at opkræve et yderligere afgiftsbeløb, der skulle svare til den af de indenlandske virksomheder betalte afgift af de driftsmidler, der er anvendt til fremstilling af færdigvaren. På tilsvarende måde vil det ikke ved udførsel af varer til udlandet være muligt at godtgøre et beløb svarende til afgiften

af de anvendte driftsmidler, selv om udførsel i øvrigt kan ske i afgiftsfri stand.

Afgiftsfritagelsen for de registrerede virksomheders driftsmidler foreslås dog af praktiske grunde begrænset på forskellig måde, bl. a. for at hindre, at reglen anvendes til at omgå afgiftsbestemmelserne. Afgiftsfritagelsen begrænses således til at gælde driftsmidler, der anvendes i selve produktionsprocessen. Dette betyder, at den ikke vil kunne omfatte f. eks. kontorudstyr og butiksinventar. Endvidere er maskiner og håndværktøj, der koster under 300 kr. pr. stk., undtaget fra reglen. Sådant værktøj anvendes i stort omfang uden for produktionen, og det vil desuden være vanskeligt at kontrollere, om betingelserne for afgiftsfri anvendelse af sådanne mindre ting er opfyldt.

Til § 19.

Denne paragrafs første stykke giver mulighed for afgiftsfritagelse for materialer, der anvendes til fremstilling af afgiftsfri varer. En sådan afgiftsfritagelse kan ikke meddeles generelt, da de virksomheder, der udelukkende fremstiller afgiftsfri varer, ikke er registreret.

Ved afgørelse af, om afgiftsfritagelse kan meddeles efter denne bestemmelse, vil der blive lagt vægt på, om fremstillingen af de pågældende varer sker i konkurrence med tilsvarende varer, der indføres afgiftsfrit og måske tillige toldfrit fra udlandet.

Efter stk. 2 kan der meddeles afgiftsfritagelse for driftsmidler, som anvendes af virksomheder, der ikke er registreringspligtige. Da sådanne virksomheder ikke er undergivet kontrol af afgiftsmyndighederne, kan afgiftsfritagelse for driftsmidler ikke gives på samme måde som i de registrerede virksomheder. For at have mulighed for at føre kontrol med, at en afgiftsfritagelse ikke misbruges, må særlig tilladelse derfor udstedes til de enkelte virksomheder.

Ved afgørelsen af, hvorvidt bevillinger skal udstedes efter denne bestemmelse, vil der ligesom for de i paragraffens stk. 1 omhandlede bevillinger blive lagt vægt på den konkurrencemæssige stilling i forhold til udlandet, samt om udstedelse af en bevilling kan tillægges nogen væsentlig økonomisk betydning for virksomheden.

Bevillinger af den i paragraffens stk. 2 omhandlede art vil ikke blive udstedt til virksomheder, hvis omsætning er så lille, at de er fritaget for registrering efter bestemmelserne i lovforslagets § 7, stk. 2. Disse virksomheder har i forvejen ved fritagelse for registrering opnået en afgiftsmæssig fordel i forhold til de registrerede virksomheder.